

Nyttårstale

Taler
Olav 5

Dato
31 desember 1969

Sted
NRK radio og fjernsyn

1 Kjære landsmenn,

Om få timer skal vi gå inn i et nytt decennium, og jeg er takknemlig for den
anledning som gis meg til å komme i kontakt med dere alle på denne årets siste
5 aften.

Jeg hadde i sommer den glede å ha den britiske kongelige familie på et uoffisielt
besøk her i landet. Dette besøk ble en opplevelse så vel for gjester som for
vertskap, og jeg vil gjerne benytte denne anledning til å sende en hjertelig takk til
10 alle som bidro til å gjøre besøket så vellykket.

Vi kan se tilbake på året som nu løper ut som et godt år for vårt land. Vi har fått
leve i fred, hvilket er det viktigste av alt, og vi har fått arbeide under gunstige
konjunkturer, som har satt oss i stand til å opprettholde vår levestandard og vårt
15 materielle nivå.

Også i år har dessverre sjøen krevet sine ofre blant våre sjøfarende landsmenn.
Med den nære tilknytning til sjøen som vårt lands natur gir, er det vel neppe noe
annet ulykkesbudskap som rammer hver og en av oss så dypt og så personlig
20 som når budskapet kommer fra sjøen at noen av våre landsmenn er blitt borte.

Jeg uttrykker min dype medfølelse med de etterlatte og sender en varm tanke til
alle de hjem hvor en plass i dag er tom.

25 Året som kommer skal etter vedtak i Europarådet være et europeisk naturvernår
viet arbeidet med vern av Europas natur og naturressurser mot den stadig
økende forurensning av naturen. La oss slutte opp om denne oppgave, la oss
alltid være oss bevisst det ansvar som påhviler oss i vår omgang med naturen og
la oss begynne med å feie for egen dør.

Vi har et land som gir oss muligheter for en avkobling og et friluftsliv som få andre steder på jorden. Og vi er i den lykkelige situasjon at vi fremdeles har plass nok til at enhver kan få tilfredsstilt den trang til av og til å få være alne med naturen som ennå er et folketrekk hos oss. Det er opp til oss og vår fornuft å forvalte dette gode på en måte som gjør at kommende generasjoner ikke får grunn til å bebreide oss.

I 1970 vil De Forente Nasjoner feire sitt 25-årsjubileum under det forpliktende motto "Fred, rettferd, fremskritt". Ser vi på FNs virksomhet gjennom disse år, kan det ve sies å ha vært tilfeller i organisasjonens historie hvor mange kan ha ment at en noe kraftigere reaksjon og innsats kunne ha vært ønsket og ventet. Men vi skal aldri glemme at FN gjennom disse 25 år, i samsvar med de muligheter FN-pakten gir, har gjort sitt ytterste for å bevare freden under skiftende verdenspolitiske forhold og at FNs virksomhet på det økonomiske, sosiale og humanitære område har vært til uvurderlig gagn for millioner av mennesker over hele verden.

Jeg vet jeg har dere alle med meg når jeg i dag bringer De Forente Nasjoner en takk og lykkønskning og uttaler håpet om at de tre ord som utgjør mottoet for jubileet, må bli en realitet i samkvemmet nasjonene imellom.

Det år som nu går over i historien, vil for alltid bli stående som året hvor det første menneske satte sin fot på et fremmed himmellegeme. Vi må alle beundre den vitenskapens triumf som de foretatte landinger på månen innebærer, og man må uvilkårlig spørre seg selv om innføringen av datamaskinen fullstendig har eliminert alle tidligere grenser for tiltak basert på menneskets intelligens.

Dessverre finnes det ingen datamaskin som med like godt resultat har kunnet regulere forholdet mellom denne vår verdens nasjoner. Krigen i Sørøst-Asia og i Afrika går fremdeles sin gang med alle de lidelser som følger i dens spor. En væpnet konflikt er alltid grusom, og ennå mer brutal og ufattelig blir den når sivilbefolkningen blir stillet overfor den sikre sultedød, slik som tilfellet er i Nigeria/Biafra. Jeg finner det riktig i dag å hylde de organisasjoner og de tapre menn som med livet som innsats sørger for at den hjelp som stilles til rådighet fra så mange land, når frem til de mennesker som vi vet ellers ville gå sin undergang i møte. Vi kan bare håpe at vi neste nyttårsaften må være kommet så langt at våpnene tier og at de konstruktive krefter må være satt inn for å bygge

70 opp igjen det som krigen har lagt øde.

Så vil jeg sende mine hjertelige hilsener til mine landsmenn hjemme og ute, til våre sjøfolk rundt om i verden, til våre væpnede styrker og til alle på Svalbard, Jan Mayen, Bjørnøya og Hopen. Og en varm tanke sender jeg de gamle,
75 ensomme og syke rundt om i vårt land.

Måtte det nye år som vi nu går inn i, bli et lyst og lykkelig år for dere alle, for vårt kjære fedreland og for alle folk på jorden, og måtte det bringe fred og velsignelse.

80

Godt Nytt År!

Kilde

www.kongehuset.no

85

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/nyttarstale-3786>

90

95

100

105